

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VZW Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebewerkeres «VEBIC» VZW κατά

Raad voor de Mededinging και Minister van Economie

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Beroep te Brussel — Ερμηνεία των άρθρων 2, 5, 15, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1) — Υποβολή από τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού γραπτών παρατηρήσεων και προβολή πραγματικών και νομικών ισχυρισμών στο πλαίσιο δίκης επί προσφυγής κατά αποφάσεώς τους — Ύπαρξη πολλών αρχών ανταγωνισμού σε κράτος μέλος

Διατακτικό

Το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως η οποία δεν παρέχει σε εθνική αρχή ανταγωνισμού τη δυνατότητα να μετάσχει, ως καθής, σε δικαστική διαδικασία στρεφόμενη κατά της αποφάσεως που εξέδωσε η αρχή αυτή. Έργο των εθνικών αρχών ανταγωνισμού είναι να σταθμίζουν την ανάγκη και τη χρησιμότητα της παρεμβάσεώς τους με γνώμονα την αποτελεσματική εφαρμογή του δικαίου του ανταγωνισμού της Ενώσεως. Παρά ταύτα, η συστηματική μη παράσταση της εθνικής αρχής ανταγωνισμού σε τέτοιες δικαστικές διαδικασίες θέτει σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 102 ΣΛΕΕ.

Ελλείψει ρυθμίσεως της Ενώσεως, τα κράτη μέλη παραμένουν αρμόδια, σύμφωνα με την αρχή της διαδικαστικής αυτονομίας, να ορίσουν το υπαγόμενο ή τα υπαγόμενα στην εθνική αρχή ανταγωνισμού όργανα που έχουν τη δυνατότητα να μετάσχουν, ως καθού, σε διαδικασία ενώπιον εθνικού δικαστηρίου στρεφόμενη κατά της αποφάσεως που εξέδωσε η αρχή αυτή, διασφαλίζοντας την τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου του ανταγωνισμού της Ενώσεως.

(¹) ΕΕ C 313 της 6.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Kahla/Thüringen Porzellan GmbH κατά Freistaat Thüringen, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-537/08 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται το μη συμβατό ενισχύσεως προς την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή της — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης)

(2011/C 55/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (εκπρόσωποι: M. Schütte, S. Zühlke και P. Werner, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Freistaat Thüringen (εκπρόσωποι: A. Weitbrecht και M. Núñez-Müller, Rechtsanwälte), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και W.-D. Plessing), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και K. Gross, επικουρούμενοι από τον C. Koenig, professeur)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα), της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/643/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2003, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Kahla Porzellan GmbH και της Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (ΕΕ L 227, σ. 12), καθόσον η απόφαση αυτή αφορά χρηματοδοτικές ενισχύσεις υπέρ της Kahla/Thüringen Porzellan GmbH — Παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Kahla Thüringen Porzellan GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 44 της 21.2.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Rechtbank Assen (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Combinatie Sprijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Sprijker Infrabouw BV και de Jonge Konstruktie BV κατά Provincie Drenthe

(Υπόθεση C-568/08) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασίες προσφυγής σχετικά με τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέπουν διαδικασία προσφυγής — Εθνική νομοθεσία παρέχουσα στον δικαστή ασφαλιστικών μέτρων τη δυνατότητα να επιτρέψει απόφαση περί συνάψεως δημοσίας συμβάσεως αναμμένη να κριθεί αργότερα από τον δικαστή της ουσίας αντίθετη προς τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης — Συμβατότητα με την οδηγία — Επιδίκαση αποζημιώσεως υπέρ των θιγομένων που είχαν υποβάλει προσφορά — Προϋποθέσεις)

(2011/C 55/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Assen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV και de Jonge Konstruktie BV

κατά

Provincie Drenthe

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank Assen — Ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφοι 1 και 3, και 2, παράγραφοι 1 και 6, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει συντρέχουσα αρμοδιότητα των πολιτικών και των διοικητικών δικαστηρίων δυναμένη να οδηγήσει σε αντιφατικές αποφάσεις — Αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων περιοριζόμενη στην απόφαση κατακυρώσεως μιας δημόσιας συμβάσεως — Αποκλεισμός όταν πρόκειται για απόφαση σχετική με έναν από όσους υπέβαλαν προσφορά — Επιδίκαση αποζημιώσεως

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, και το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 6, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, δεν αποκλείουν την εφαρμογή ενός συστήματος κατά το οποίο η μόνη διαθέσιμη διαδικασία, όταν επιδιώκεται η ταχεία έκδοση αποφάσεως, είναι εκείνη που χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι έχει σκοπό να καταστήσει δυνατή την ταχεία έκδοση διαταγής, ότι οι δικηγόροι δεν έχουν δικαίωμα να ανταλλάξουν προτάσεις, ότι, κατ' αρχήν, επιτρέπονται μόνο γραπτές αποδείξεις, ότι δεν έχουν εφαρμογή οι νομικοί κανόνες περί αποδείξεως και ότι η απόφαση δεν συνεπάγεται οριστικό καθορισμό των εννόμων σχέσεων και δεν εντάσσεται σε διαδικασία σχηματισμού δικανικής κρίσεως με ισχύ δεδικασμένου.
- 2) Η οδηγία 89/665, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αποκλείει τη δυνατότητα δικαστής ασφαλιστικών μέτρων, προκειμένου να λάβει ένα προσωρινό μέτρο, να προβεί σε ερμηνεία της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, η οποία ερμηνεία, στη συνέχεια, χαρακτηρίζεται εσφαλμένη από τον δικαστή της ουσίας.
- 3) Όσον αφορά την ευθύνη του Δημοσίου για ζημίες που προκαλούνται στους ιδιώτες από καταλογιστέες σε αυτό παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, οι θιγόμενοι ιδιώτες έχουν δικαίωμα αποζημιώσεως όταν ο παραβιασθείς κανόνας του δικαίου της Ένωσης έχει ως σκοπό την απονομή δικαιωμάτων σε αυτούς, όταν η παράβαση του κανόνα αυτού είναι κατάφωρη και όταν υπάρχει άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της

παραβάσεως αυτής και της βλάβης που προκλήθηκε. Ελλείψει διατάξεων του δικαίου της Ένωσης στον τομέα αυτόν, στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους απόκειται, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, να καθορίσει τα κριτήρια βάσει των οποίων πρέπει να διαπιστώνεται και να αποτιμάται η ζημία που απορρέει από παραβίαση του δικαίου της Ένωσης στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, αρκεί να γίνονται σεβαστές οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Δεκεμβρίου 2010 [αιτήσεις του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Peter Pammer κατά Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH κατά Oliver Heller (C-144/09)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-585/08 και C-144/09) (¹)

[Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 15, παράγραφοι 1, στοιχείο γ', και 3 — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Σύμβαση ταξιδιού σε εμπορικό πλοίο — Έννοια του όρου «οργανωμένο ταξίδι» — Σύμβαση διαμονής σε ξενοδοχείο — Προβολή του ταξιδιού και του ξενοδοχείου σε ιστότοπο — Έννοια της δραστηριότητας «η οποία κατευθύνεται προς» το κράτος μέλος κατοικίας του καταναλωτή — Κριτήρια — Δυνατότητα προσβάσεως στον ιστότοπο]

(2011/C 55/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Peter Pammer (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH (C-144/09)

κατά

Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Oliver Heller (C-144/09)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof (Αυστρία) — Ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτείται να πληροί ιστότοπος προκειμένου να γίνει δεκτό ότι οι προβαλλόμενες σ' αυτόν δραστηριότητες «κατευθύνονται» προς το κράτος μέλος κατοικίας του καταναλωτή